

[Brusvang.]

sætningen om, at forhandlingerne straks skal i gang, men der står ikke rigtig noget om, at vi straks skal have en løsning.

Vi har forsøgt i det dagsordensforslag, vi selv har fremsat, ligesom at prioritere veje og midler. Først dette, at det er de studerende selv, der må leve op til deres ansvar, så dette med rektorerne. Jeg udtalte tidligere i mit indlæg her en anerkendelse af de handlinger, som rektor ved Københavns universitet har foretaget, og jeg iler med at tilføje, at jeg er da bekendt med, at flere andre rektorer landet over har indtaget en lignende holdning.

Jeg har i øvrigt i forbindelse med det dagsordensforslag, jeg har stillet, et spørgsmål til undervisningsministeren, og det er følgende: Jeg vil godt vide, hvor vidtrækkende den bestemmelse, der findes i styrelseslovens § 35, er efter ministerens opfattelse. Jeg kan blot lige citere for tinget indholdet af den pågældende paragraf. Der står, at undervisningsministeren er øverste forvaltningsmyndighed for institutioner, der er omfattet af loven. Nu ved vi jo alle sammen, at der samtidig har udviklet sig en fast praksis – som vi alle eller i hvert fald mange af os sætter højt – med selvstyre på universiteterne. Mit spørgsmål til undervisningsministeren er: den hjemmel, som ministeren har i § 35 i styrelsesloven, er den efter ministerens opfattelse så vidtrækkende, at ministeren under henvisning til denne kan udstede direktiver til ledelserne af de pågældende institutioner og foreskrive dem, hvordan de skal opføre sig helt konkret i disse strejkesager? Det er jo ret så vigtigt, for hvis den hjemmel allerede eksisterer i § 35, ja, så er det jo ikke nødvendigt med et nyt lovgivningsinitiativ, så har ministeren det fornødne legale ståsted.

Jeg håber, man har forstået på denne fremstilling, at vi ikke har noget ønske fra CD om at gå frem med bål og brand; vi ønsker ikke, at det første, der skal ske, skal være dette, at der skal sættes politi ind. Men det, vi ønsker, er, at der skal ske noget, at studenterne selv vågner op, at rektorerne går mere aktivt til opgaven, og at ministeren står parat til et indgreb. Der skal ikke overspilles noget i denne sag, og navnlig skal man erindre sig et gammelt ord om, at man skal ikke forsøge at true med våben, man ikke har. Selvfølgelig kunne man sætte politiet ind og få ryddet et universitet én dag, men man kan naturligvis ikke blive ved med dag efter dag at skulle bruge politi til den

opgave. Derfor er dette med politiet ikke lige netop den lykkeligste udgang på en sådan konflikt.

Det forslag, regeringen har stillet sammen med de konservative og med de radikale, føler vi ikke er tilstrækkelig skarpt. Det dækker den hensigt, som vi også har, men vi mener ikke, man kan skabe rigtig forståelse i befolkningen for, at tinget ikke siger andet end det, der står i det forslag, som hr. Ninn-Hansen har lagt frem på de 3 partiers vegne.

Anden næstformand (Erlendsson):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Ebba Strange (SF):

Med et par ugers mellemrum skal folketinget på opfordring af et af de borgerlige partier agere både ordensmagt og domsmagt. I dag skal vi diskutere en forespørgsel, stillet af hr. Ninn-Hansen, på et tidspunkt, hvor der ikke er nogen blokade foran Berlingske Tidende, og hvor det eneste, man så kan finde på at diskutere, er de besættelser, der foregår rundt omkring på landets universiteter.

Jeg står her med en meddelelse om, at de aktionerende fag har besluttet at ophæve deres besættelser med virkning fra fredag morgen. Så det var på høje tid, hr. Ninn-Hansen fik sin forespørgsel frem her i tinget, og det var på høje tid, man fra de konservative og socialdemokratiets side fik stillet en dagsorden – og fra alle de borgerlige partiers side også.

Naturligvis vil en sådan besættelse og en sådan blokade høre op ved de studerendes egen medvirken. Derfor ville det fornuftigste, et folketing kunne foretage sig i den situation, være at se at få noget af alt det meget lovgivningsarbejde, vi har liggende, til side og lade universiteterne klare de sager, de selv skal klare. Skulle det blive nødvendigt, så er der universiteter, der ikke er bange for at hente ordensmagten til hjælp – det så vi ved Odense universitet allerede i begyndelsen af besættelserne dér. Men de borgerlige ordførere vil have konfrontationer, de vil have konfrontationen mellem arbejderne og de studerende på den ene side og ikke bare ordensmagten, men statsmagten i al sin magt og væld på den anden side. Dette til trods for at det samme folketing for et år siden vedtog en dagsorden, der skærpede et cirkulære til politimestrene om